

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 13 lutego 1960 r.

w sprawie zasiłków dziennych dla żołnierzy i ich rodzin.

Na podstawie art. 123 ust. 5 ustawy z dnia 30 stycznia 1959 r. o powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. U. Nr 14, poz. 75 i Nr 17, poz. 108) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Prawo do zasiłków dziennych przysługuje członkom rodziny żołnierza rezerwy pozostającym na jego wyłącznym utrzymaniu za okres odbywania przez niego ćwiczeń lub przeszkolenia wojskowego, jeżeli żołnierzowi temu nie przysługuje prawo do wynagrodzenia (uposażenia) wypłacanego na podstawie art. 121 ustawy z dnia 30 stycznia 1959 r. o powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. U. Nr 14, poz. 75 i Nr 17, poz. 108).

2. Członkowie rodziny, z której jednocześnie więcej niż jeden członek odbywa ćwiczenia lub przeszkolenie wojskowe, są uprawnieni do zasiłków dziennych tylko za jednego członka rodziny odbywającego służbę wojskową.

§ 2. 1. Członkami rodziny żołnierza uprawnionymi do zasiłków dziennych są:

- 1) małżonek,
- 2) dzieci, także dzieci przysposobione, pasierbowie oraz dzieci obce przyjęte na utrzymanie i wychowanie — do ukończenia 18 roku życia, jeżeli uczęszczają do szkół — do ukończenia nauki, nie dłużej jednak niż do ukończenia 24 roku życia, a jeżeli są inwalidami — bez względu na wiek,
- 3) rodzeństwo, jeżeli odpowiada warunkom określonym w pkt 2,
- 4) rodzice i inni wstępni, jeżeli ukończyli mężczyźni 60 lat życia, kobiety 50 lat życia, a jeżeli są inwalidami — bez względu na wiek.

2. Nie uważa się za pozostających na utrzymaniu żołnierza członków rodziny, którzy pobierają świadczenia rentowe, prowadzą gospodarstwo rolne albo przedsiębiorstwo handlowe, przemysłowe lub rzemieślnicze niezależnie od wysokości osiągniętych dochodów albo posiadają inne dochody lub zarobki powodujące zawieszenie prawa do renty w myśl przepisów o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin.

§ 3. 1. Prawo do zasiłków dziennych przysługuje również żołnierzowi, który przed powołaniem do odbycia zasadniczej służby wojskowej albo ćwiczeń lub przeszkolenia wojskowego nie był pracownikiem, jeżeli po zwolnieniu z czynnej służby wojskowej jest niezdolny do podjęcia pracy z powodu choroby i nie ma prawa do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia społecznego lub do renty inwalidzkiej. Prawo do zasiłków dziennych przysługuje przez czas niezdolności do podjęcia pracy, jednakże w okresie nie dłuższym niż 60 dni, licząc od dnia zwolnienia z czynnej służby wojskowej.

2. W okresie, w którym żołnierzowi przysługuje prawo do zasiłków dziennych, prawo do tych zasiłków przysługuje również członkom jego rodziny (§ 2).

3. Niezdolność do podjęcia pracy przez żołnierza zwolnionego z czynnej służby wojskowej oraz czas trwania tej niezdolności powinny być stwierdzone zaświadczeniem lekarskim, wydanym przez zakład społeczny służby zdrowia przy zastosowaniu przepisów w sprawie orzekania o czasowej niezdolności do pracy.

§ 4. Ustala się następującą wysokość zasiłków w stosunku dziennym:

Osoby uprawnione	Strefa miejscowości	
	do 10.000 mieszkańców zł	ponad 10.000 mieszkańców zł
a) na żołnierza	7.00	9.00
b) na małżonka	6.00	8.00
c) na dziecko, brata, siostrę lub każdego z rodziców i innych wstępnych	4.00	5.00

§ 5. Organami powołanymi do przyznawania i wypłaty zasiłków dziennych są właściwe do spraw zatrudnienia i spraw socjalnych organy prezydiów powiatowych (miejskich, dzielnicowych) rad narodowych, właściwych ze względu na miejsce zamieszkania osób uprawnionych.

§ 6. 1. Zasiłki przyznaje się na wniosek osób uprawnionych, zgłoszony do organu wymienionego w § 5.

2. Zgłoszenie wniosku powinno nastąpić najpóźniej w ciągu trzech miesięcy od dnia zwolnienia żołnierza z czynnej służby wojskowej — pod rygorem utraty prawa do zasiłków.

§ 7. 1. Podstawę do przyznania zasiłków dziennych dla członków rodziny żołnierza rezerwy stanowi zaświadczenie według wzoru załączonego do rozporządzenia, wydane żołnierzowi na jego wniosek przez dowódcę jednostki wojskowej, w której żołnierz odbywa ćwiczenia lub przeszkolenie wojskowe.

2. Zaświadczenie wymienione w ust. 1 określa dzień rozpoczęcia i okres odbywania ćwiczeń lub przeszkolenia wojskowego. W przypadku zwolnienia żołnierza z ćwiczeń lub przeszkolenia wojskowego przed terminem określonym w zaświadczeniu dowódca jednostki wojskowej zawiadamia o tym właściwy organ wymieniony w § 5.

§ 8. 1. Podstawę do przyznania zasiłków dziennych dla żołnierza zwolnionego z czynnej służby wojskowej i członków jego rodziny stanowi zaświadczenie lekarskie o czasowej niezdolności do pracy (§ 3 ust. 3).

2. Dzień zwolnienia żołnierza z czynnej służby wojskowej określać odpowiadają wpisy zamieszczone w wojskowym dokumencie osobistym.

§ 9. Prawo do zasiłków dziennych powstaje:

- 1) dla członków rodziny żołnierza rezerwy powołanego na ćwiczenia lub przeszkolenie wojskowe — z dniem wcielenia żołnierza do jednostki wojskowej,
- 2) dla żołnierza zwolnionego z czynnej służby wojskowej i członków jego rodziny w przypadkach wymienionych w § 3 — od dnia niezdolności do podjęcia pracy, nie wcześniej jednak niż od dnia zwolnienia ze służby.

§ 10. 1. Wypłata zasiłków następuje:

- 1) dla członków rodziny żołnierza rezerwy (§ 2) — po upływie każdego miesiąca odbywania przez żołnierza ćwiczeń lub przeszkolenia wojskowego, a jeżeli ćwiczenia lub przeszkolenie wojskowe nie trwały dłużej niż miesiąc — po ich odbyciu,
- 2) dla żołnierza zwolnionego z czynnej służby wojskowej i członków jego rodziny w przypadkach niezdolności do

podjęcia pracy przez żołnierza (§ 3 ust. 1 i 2) — każdorazowo z góry za okres trwania tej niezdolności wskazany w zaświadczeniu lekarskim (§ 3 ust. 3), nie dłużej jednak niż przez 60 dni od dnia zwolnienia żołnierza ze służby wojskowej.

2. Jeżeli wniosek o przyznanie zasiłków został zgłoszony po ustaniu okoliczności uzasadniających przyznanie zasiłków, nie później jednak niż w ciągu trzech miesięcy od zwolnienia żołnierza z czynnej służby wojskowej — należne zasiłki wypłaca się jednorazowo.

§ 11. Zasiłek wypłaca się osobie uprawnionej. Zasiłek przypadający osobie nieletniej wypłaca się jej opiekunowi.

§ 12. Traci moc rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 14 lutego 1953 r. w sprawie wysokości zasiłków dziennych dla rodzin żołnierzy (Dz. U. Nr 12, poz. 47).

§ 13. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Obrony Narodowej i wszystkim zainteresowanym ministrom.

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: **J. Cyrankiewicz**

Załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 lutego 1960 r. (poz. 49).

JEDNOSTKA WOJSKOWA

Nr

Dnia 19 . . . r.

Z A Ś W I A D C Z E N I E

(stopień wojskowy, nazwisko i imię)

został powołany od odbycia czynnej służby wojskowej (ćwiczeń wojskowych, przeszkolenia wojskowego*) na okres od dnia do dnia i rozpoczął odbywanie tej służby w dniu
Zaświadczenie wydaje się dla przedłożenia właściwemu do spraw zatrudnienia i spraw socjalnych organowi prezydium powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej celem wypłaty zasiłku dziennego w myśl ustawy z dnia 30 stycznia 1959 r. o powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. U. Nr 14, poz. 75) i rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 lutego 1960 r. w sprawie zasiłków dziennych dla żołnierzy i ich rodzin (Dz. U. Nr 7, poz. 49).

Pieczęć okrągła

(podpis dowódcy jednostki wojskowej)

*) Niepotrzebne skreślić.

50

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 13 lutego 1960 r.

w sprawie określenia przypadków, w których kobiety przeniesione do rezerwy nie mogą być powoływane na przeszkolenie wojskowe kobiet.

Na podstawie art. 110 ust. 2 ustawy z dnia 30 stycznia 1959 r. o powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. U. Nr 14, poz. 75 i Nr 17 poz. 108) zarządza się, co następuje:

§ 1. Na przeszkolenie wojskowe kobiet w przypadkach określonych w art. 108 ustawy z dnia 30 stycznia 1959 r. o powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. U. Nr 14, poz. 75 i Nr 17, poz. 108) nie mogą być powoływane kobiety przeniesione do rezerwy, które:

- 1) są w ciąży,
- 2) są obłożnie chore,
- 3) sprawują opiekę nad dziećmi,
- 4) sprawują opiekę nad osobami, które z powodu znacznego naruszenia sprawności organizmu wymagają stałej opieki innej osoby — jeżeli wspólnie z nią zamieszkują, a opieki tej nie można powierzyć innej osobie.

§ 2. 1. Za kobiety sprawujące opiekę nad dziećmi należy uważać kobiety, które:

- 1) sprawują opiekę nad dziećmi (własnymi, przysposobionymi, pasierbami oraz dziećmi obcymi wziętymi na utrzymanie i wychowanie) w wieku do 7 lat,
- 2) sprawują opiekę nad dziećmi powyżej 7 lat, jednak nie dłużej jak do 14 lat — jeżeli sprawowanie tej opieki nie może być powierzone innej osobie.

2. Za osoby, które z powodu znacznego naruszenia sprawności organizmu potrzebują stałej opieki innej osoby, należy uważać: męża, dzieci (bez względu na wiek), rodziców i in-

nych wstępnych niezdolnych do pracy w stopniu uzasadniającym inwalidztwo I grupy.

§ 3. 1. Stan ciąży i obłożną chorobę kobiety stwierdza zaświadczeniem lekarz zakładu społecznego służby zdrowia.

2. Sprawowanie opieki nad dziećmi do lat 7 oraz konieczność sprawowania opieki nad dziećmi powyżej lat 7 lub osobami wymienionymi w § 1 pkt 4 kobieta obowiązana jest wykazać zaświadczeniem wydanym przez biuro gromadzkiej rady narodowej lub przez właściwy do spraw socjalnych organ prezydium miejskiej, dzielnicowej rady narodowej albo rady narodowej osiedla — właściwy ze względu na miejsce zamieszkania kobiety.

3. O niezdolności do pracy osób wymienionych w § 1 pkt 4 orzeka komisja lekarska do spraw inwalidztwa i zatrudnienia stosownie do przepisów w sprawie orzekania o inwalidztwie i zaliczania do jednej z grup inwalidów.

§ 4. Zaświadczenia i orzeczenia wymienione w § 3 stanowią podstawę dla właściwych organów wojskowych do niepowoływania danej kobiety na przeszkolenie wojskowe.

§ 5. Po ustaniu warunków wymienionych w § 1 kobiety zaliczone do rezerwy mogą być powołane na przeszkolenie wojskowe.

§ 6. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Obrony Narodowej.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: **J. Cyrankiewicz**